

др.³⁷ През 1872 г. е събран абонамент на стойност 161 гр.; януари 1875 г. - 91 гр.; януари 1876 г. общата равностетка е 1115,50 гр.³⁸

Вестник „Шутош“ „лист за шега и сатира“ излиза от 24 октомври 1873 г. до 25 юли 1874 г., общо 37 бр. Редакторът не е посочен, но фактически това е П. Р. Славейков. Събраните пари се изпращат до редактора на в. „Право“ Иван Найденов: 1874 г. - 10 гр., 1875 - 82 гр., януари 1876 г. общата равностетка е 353,50 гр.³⁹

На 12 януари 1874 г., излизаният в продължение на пет години англо-френски вестник „Левант Таймс“ с отговорник Ж. Лафан Ханли, започва да се печата на български език, като негово българско издание. В. „Шутош“ му дава следната оценка: „Голям вестник, хубав вестник, брате мой, но там дето ме сърби, не ме чеше той“. От 31 август 1874 г. приема българското име „Източно време“ и се обособява като отделен вестник с нова номерация. В редакцията му участват Др. Цанков, Хр. Ваклидов, Добри Минков и др. Лафан Ханди проявява известна независимост по осветляването на българските въпроси, в защита на Българската екзархия, защитава българите от злодействата на турците, не се съобразява с цензурата и вестникът е спрял на 16 юли 1877 г. От 26 януари 1874 г. е първото писмо от читалището до Петко Рандов: „Вестника Ви вдъхна в сърцата ни голяма радост и ний Ви желаем добри успехи...“ и изпращат имената на 25 абонати, след месец те вече са 45. Любопитно е съдържанието на писмото от март с. г. - един брой ще се изпраща вече и за Тодор Тончев в Кацелово, Русенско и „един брой ще провождате за Акия в Азия под този надпис Хаваджа Илиась Абдул за Ангел Т. Обретенов в затворницата, надписът го подписвайте на турски и гръцки език, но гледайте да го снабдите с миналите броеве“. През септември 1874 г. А. Обретенов е абониран и за „Прогре д`Ориан“⁴⁰. Братът на Никола Обретенов - Ангел - е изпратен на заточение в Акия за участието му в четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа. След пет години, през юли 1873 г., семейството получава от него вест, че е жив. Читалището е осигурило абонамент и в Турну Северин на Г. Костантин Димитриу, както и в Пloeщ (Румъния) за Райчо П. Гриблев. Във вестника е отпечатана и благодарност „къмто госпожица Петрана Т. Обретенова, която благоволи да подари на читалището в Русе една възглавница, украсена със шев и която нейна милост сама изработила“⁴¹. През 1874 г. са събрани следните суми: февруари - 2476,50 гр., декември - 2509,50 гр., „печалби и загуби за шконтото на гр. 5412 на 15 едно 360,75 гр.“⁴²

Вестник „Век“ се появява, когато в Цариград не излиза никакъв български вестник, в паузата между в. „Право“ и в. „Напредък“. Първият брой се появява на 12 януари 1874 г., последният е с дата 12 януари 1876 г. В първото си писмо до редактора Марко Балабанов, от 9 февруари 1874 г., русенци го уведомяват, че